

Rendkívüli helyzet, rendkívüli helytállás

Ma éppen két hónapja annak, hogy szembesültünk a rendkívüli helyzettel, hogy az iskolák a COVID 19 koronavírus terjedése miatt bezárják kapuikat és átállnak a **digitális oktatásra**. Gyorsan, egyik napról a másikra, szinte egy hétvége alatt kellett reagálni a kialakult helyzetre, és megfelelni a kihívásnak, összeszedve legjobb, leghasználhatóbb informatikai, technikai, pedagógusi tudásunkat. Elmondhatom, hogy rögtön felállítottuk a rendszert, melyben kidolgoztuk a tananyagátadás módját: napitervet, hetitervet, általunk használt, ismert online platformok és eddig ismeretlen terek használatával kezdtünk megismerkedni villámgyorsan, hogy eljuttassuk a tananyagot a tanítványoknak.

Nem telt eseménytelenül az elmúlt időszak, sokat dolgoztunk azon, hogy együtt pedagógusok, diákok, szülők, a digitális oktatás rejtelseiből a legtöbbet hozzuk ki, de ugyanakkor próbáljuk megtartani az egyensúlyt.

A tavaszi szünet előtti három hét volt a próbatétel, már az elején felálltunk, talán túl gyors is volt minden, nehéz volt megtalálni, hogy mi is lenne a helyes út, egyből tanítani, folytatni, mintha mi sem történne, vagy hagyni szép lassan ráállni a pályára, utólag azt mondom a második jobb lett volna. De az első előnye a gyors reagálás és hogy most már itt tartunk.

Az online platformok tanulmányozása, kitapasztalása folyamatosan zajlott, rendszergazda bevonásával, pedagógusok, szülők tapasztalata, tudása alapján. Van amelyik rendszerben elfogyott a tárhely, van amelyikben csak 10 gyerek beszélhetett egyszerre, van amelyik nagyon fogyasztotta az internetet, sok volt az email váltás naponta, ..stb. A technikai feltételek nem minden tanulónál egyformák. Értem én, hogy online órát mindenkinek, de míg 3-man vannak egy gépre, és nincs a gépen kamera, vagy szülők is használják, vagy nincs otthon internet, addig ez nehéz. Akiknek valamilyen technikai segítségre volt szükségük jelezték és iskolánk biztosította számukra a hiányzó eszközt, vagy elhárította a használattal kapcsolatos akadályokat. Ehhez nagyon nagy segítségünkre volt iskolánk rendszergazdája, akinek hálásan köszönöm az elmúlt időszakban végzett segítségnyújtást, önzetlen munkát, éjszakába nyúló egyeztetéseket.

A szülők vagy otthon dolgoznak, vagy nincsenek otthon. Tulajdonképpen mindkettő ugyanolyan nehéz minden szereplőnek. Fontos a gyerekeknek a segítségnyújtás, de ezt nem testálhatjuk a szülőkre. A tanulóknak egyedül is meg kell tudni oldaniuk a kiosztott feladatot, melynek érdekében :

- csökkentettük a feladatmennyiséget
- egyszerűbb, megoldható feladatokat küldtünk
- átláthatóbbá, egységessé tettük a rendszer
- rövidebb tanórákat tartottunk.

A tanulók korcsoportja, szaktantárgya meghatározza a feladatok megoldásának, megértésének, közvetítésének módját is. A legnehezebb feladatuk az alsós tanító néiknek van. A legfiatalabbaknak szinte lehetetlen a személyes jelenlét nélküli tanítás. Itt van a legnagyobb szükség a szülőkre, a gyerekek az ő támogatásuk nélkül nem tudnak részt venni az online oktatásban, a rendszerek használatában. Büszkén mondhatom, hogy nálunk sikerült kialakítani egy olyan rendszert, amivel az első osztályosok is teljesítik a követelményeket, találkoznak a tanítójukkal, akár naponta, megtanulnak számolni, írni a tanév végére. Valamennyi alsó tagozaton kialakult rend szerint zajlik az online oktatás és egy gyereket sem hagyunk magára, mindenkihez eljuttatjuk a tananyagot, és szoros együttműködéssel sikeresen zárhatjuk a tanévet.

A felsős tanulók kicsit könnyebben alkalmazkodtak a digitális oktatási renchez. Náluk a problémát a tananyagok mennyisége, a rengeteg online platform használata, annak megtanulása, jelszavak, belépések, feladatok visszaküldése jelentette. Digitális tartalmak szűrése, internetbiztonság, kiadott jelszavak, eszközökön tartalomszűrők beállítása, digitális térben töltött idő optimalizálása, ezekre is mind figyelniük kellett a diákoknak és szülőknek.

Művészeti iskolánkban sem állt le a tanítás a rendkívüli helyzettel. Nagyon nehéz, szinte elképzelhetetlen úgy egyéni órákat tartani, hangszeres képzést folytatni, képzőművészeti alkotást készíteni, fejleszteni a tanulók képességeit, hogy nem vagyunk közvetlen jelen, illetve otthon nem adottak azok a feltételek, amelyeket az iskola biztosít. Ennek ellenére, mind a zene- mind a képzőművészeti ágon a művészeti iskola tanárai rendben átálltak a Google Classroom felületre, vagy egyéb platformokon tartják a kapcsolatot a diákokkal.

A növendékek a legtöbb esetben felvették a művészeti óráikat és folytatják a tanulást. Kiosztottunk néhány hangszer az otthontanulás segítésére, a képzőművészethez agyagot, festéket kaptak az erre igényt tartó tanulók. Idei tavaszi hagyományos koncertünk elmaradt, de lelkes pedagógusainknak köszönhetően, Beethoven születésének 250. évfordulójára online koncertet adtak tanítványaink.

Ezt az oktatási formát a rendkívüli helyzet átvészelésére rendelték el és minden iskola megpróbál legjobb tudása szerint megfelelni valamennyi szereplő elvárásának. Így a mi iskolánk, pedagógusaink is azon dolgoznak nap mint nap, hogy folyamatosan csiszoljunk a rendszeren.

Legfontosabb feladatunk volt, hogy otthonról kézben tartva a dolgokat, kiforrjon egy mindenki által használt, törvényileg elfogadott, egységes digitális rendszer. Ehhez nyilván ki kellett próbálnunk néhány dolgot, fel kellett mérnünk a helyzetet, a diákok technikai feltételeit, a szülők véleményét, a pedagógusok tapasztalatait. Összeállítottunk egy-egy kérdőívet (tanulói-szülői kérdőív kiértékelése mellékelve) a tapasztalatokról, felmértük az igényeket minden szereplő oldaláról, ezeket összegezve csiszoltuk tovább rendszerünket. A tavaszi szünet után az egységesítés érdekében intézményünkben átálltunk az a **Google G-Suite rendszer** –re.

A G Suite for Education egy olyan alkalmazásgyűjtemény, amely megkönnyíti a távoktatás lebonyolítását (például fájlmegeosztás, beadandók és órai feladatok kezelése, videó tanóra létrehozása, intézményi levelezés, táblázatszerkesztés) A platform célja, hogy folyamatos együttműködést tegyen lehetővé az oktató, a diákok és a szülők között. Nem utolsó sorban korlátlan tárhellyel rendelkezik. Minden egy helyen a hatékonyabb tanórákért és az izgalmasabb csoportmunkáért.

Ezzel hivatalossá vált az a munka, amit eddig a tanárok magán e-mail címein keresztül folytattak. Minden diák és tanár kapott egy hivatalos e-mail címet és jelszót az iskolától, amit innentől közösen használunk.

És közben a háttérben rengeteg levélváltás, adatszolgáltatás, tájékoztatás a fenntartó kérésének megfelelően, a szülők, pedagógusok értesítése, megnyugtatása a szinte naponta változó helyzetről, a diákok navigálása a rendszerben, hogy korosztályuknak megfelelően megtalálják a digitális oktatásban a helyüket.

Ahogy felállt a rendszer, egyre nagyobbak lettek az elvárások, az igények önmagunk felé és irányunkban is. A digitális oktatás megkívánja és hatékonyságát fokozza az online, videóórák. Míg az átállás előtt mindenki a saját eszközén, platformján találkozott a diákokkal, most már a G-Suite Meet alkalmazáson keresztül tartjuk a tanórákat. Tanulói visszajelzések, pedagógusok értékelései igazolják hatékonyságát, beválását. Hiányzik a tanulóknak a személyes kapcsolat a pedagógussal, az útmutatás, segítségadás, támogatás, magyarázat, közvetlen reakciók, visszacsatolások. Erre a legjobb eszköz a videochatelés, igazi online órák bármilyen eszközön.

Az iskola terei most üresen állnak, nagyon rossz érzés gyerek nélküli épületbe lépni, hiszen e-nélkül elveszti jelentésének értelmét, megszűnik funkciója. A vírus miatt kialakult helyzethez alkalmazkodva, jelenleg csak a technikai munkatársak látogatják az épületet, fertőtlenítések, nagytakarítások megtörténtek, folyamatosan rakjuk rendbe az iskola épületét,

felkészülve a diákok érkezésére. A titkárság beosztott időrendben tartja az ügyeletet és intézi a napi ügyeket.

Az önkormányzattal folyamatosan tartjuk a kapcsolatot, biztosítják az igényelt gyermekétkeztetést, segítséget kaptunk a fertőtlenítő szerek, eszközök beszerzésében. Közben tárgyalásokat folytatunk polgármester asszonnyal a tetőtér beépítéséről, a tornacsarnok használatáról, nyári táboroztatásról. Köszönjük az önzetlen segítségnyújtást ebben a rendkívüli időszakban.

Az életünk, ha megváltozott is, de nem állt meg. Zajlik az első osztályosok beiratkozása, a művészeti iskolába jelentkezők, tankönyvrendelés, munkaértekezlet, felkészülés az új NAT bevezetésére. Persze mindezek a folyamatok most online.

Az előttünk álló időszak is tartogat kihívásokat. Meg kell oldanunk a tanév zárását, az évzáró ünnepséget, a nyolcadikos diákok ballagását. Ezekről értekezünk, egyeztetünk, és amint letisztázzuk a részleteket, kialakítjuk az évzáró programok megszervezésének módját, tájékoztatjuk a diákokat, kedves szülőket.

Köszönöm a **diákoknak**, akik már két hónapja be vannak zárva, mindent elfogadnak, alkalmazkodnak, digitálisan tanulnak, nem találkoznak társaikkal, barátaikkal, hiányzik nekik az iskola. Ez a fogalom is eljött, amit soha sem gondoltunk volna a vírus előtt. A pedagógus személye hiányzik nekünk és nekik is nagyon a rendszerből. Ez egy szakma, és olyan hivatás, ami nem pótolható az online terekkel. De mi mindent megteszünk továbbra is gyerekeinkért, mert ösztönösen bennünk van a gyermekek szolgálata.

Hálás vagyok a **pedagógusoknak**, akik ebben a rendkívüli helyzetben erejükön felül helyt állnak. Szeretném megköszönni az elmúlt időszakban tanúsított rendkívüli munkavégzésüket, kitartásukat, lelkesedésüket, kreativitásukat, befektetett energiájukat, együttműködésüket. Nélkülük nem sikerült volna.

Minden kedves **szülőnek** köszönöm a támogató együttműködést, az otthon tanításban nyújtott nagyfokú segítséget. Köszönöm megkereséseiket, biztatásukat, javaslataikat, melyek számunkra is tanulsággal szolgáltak. Szeretném megköszönni türelmüket, hozzáállásukat.

Az iskoláknak ebben a rendkívüli helyzetben túl kell lépniük a hagyományos szerepükön, mivel mindez új és összetett kihívást állít az emberiség elé. Az iskola a kultúra elsajátításának kiemelt szereplője. Az elkövetkezendő időszak legfontosabb készségei, melyekkel gazdagodva folytatjuk tevékenységünket, a kritikai gondolkodás, a kommunikációs készségek, az együttműködés, a kreativitás, a kulturális érzékenység és a rugalmasság. Sokat tanultunk mindannyian ebben az időszakban, a szakmáról, a digitális oktatás lehetőségeivel gazdagodtunk, fejlődött az empatikus képességünk, együttműködésünk. Ugyanakkor elszigetelten, néha magányosan, egyedül érezzük magunkat rendszeren kívülinek, mintha elvágták volna a köldökzsinórt, mely táplálja a pedagógust. Ambivalens érzések kavarnak bennem és valamennyiünkben. A legfontosabb kincsünk, a gyermek, a diák, akihez vissza szeretnénk találni, mert szakmánk általa nyer értelmet. Bármennyire okosak azok a tankönyvek, online tartalmak, videotanárok, de ha a gyerek fejét nem simogathatom meg, nem nézhet merengően, tudásvágytól szomjasan a szemembe, nem segíthetek neki felöltözni, nem rajzolhat a padjára, nem dicsérhetem és nem nevelhetem a jóra, nem kaphatok tőle reggeli köszöntő ölelést, nem fut velem szembe a folyosón, hogy majd elüt, nem sorakozik az udvaron, nem hallom a gyerekzsivajt a szünetekben, nem látom a dolgozat írás alatt az izgalmat a szemében, nem érzem a diákság szagát a tanteremben, nem megyünk a tanárba kibeszélni magunkból a feszültséget, vagy megosztani a tanítvánnyal elért eredményt, akkor mi értelme?

Nekünk csak veletek együtt jó! Hiányoztok! A mielőbbi viszont látásra! Hogy újra élet zengje be az iskolát!

Herceghalom, 2020. 05. 15.

Szeretettel: Horváthné Gacsályi Marianna
intézményvezető